

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਰਿਫਰੈਂਸ ਹੋਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੱਚਾ ਸੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਕਿਹੜੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰੀ ਝੁਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਂ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੀ - ਅਣਸੁਣੀ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਫ਼ਾਲਤੂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੰਗਲਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਥੋੜੀ ਡਿਫੀਕਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਾਏ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਦੇਹ ਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਚਤਾ ਹੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਅੱਛੇ ਅਨੰਨੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਪਾਰੇ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਨੰਬਰ ਸਦਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬੜੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਗਤੀ, ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੇਣ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ - ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ! ਇਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਚਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਚਤਾ ਹੈ ਇਕ ਬਾਪ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ, ਉਹ ਸਭ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੈਰੁੰਠ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। 2500 ਸਾਲ ਸੂਰਜ ਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ। ਪੌੜੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਗੁਰੂ-ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਲਈ ਹਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਵੇ। ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪਸੰਦ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਜੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪੂਜਨੀਏ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਜੇ ਪੂਜਨੀਏ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੈ ਪੂਜਨੀਏ ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਪੁਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਢੇਰ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਜੇ ਪੂਜਨੀਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਭ ਦੀ ਪੂਜਨੀਏ ਤੇਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪੂਜਨੀਏ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਪੂਜਨੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਹਨ। ਫਲਾਣੀ ਸਭਾ, ਫਲਾਣੀ ਸਭਾ। ਕਿਧਰੇ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਤਰਫ਼ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ 20% ਬਣੇ ਹਨ, ਕੋਈ 50% ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜੇ ਉਪਰ ਤੋਂ ਬੱਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਐਕਟਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈ ਹਲਕੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਰਿਫਰੈਂਸ ਹੋਣ ਦੇ

ਲਈ, ਨਾਂ ਕਿ ਹਵਾ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਪੱਥਰਬੁੱਝੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਝੀ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਉਲਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਤ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਤ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਅਸਤ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਸੰਗ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਬੜੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਆਗਾਖਾਂ ਦੇ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਫਾਲੋਵਰਸ ਹਨ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੇਟਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵਜ਼ਨ ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰ ਹਨ ਜੋ ਮਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਦਾਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਅਜਾਮਿਲ ਵਰਗੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋ ਚਿੰਤਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਿਖੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਸਿਰਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਣੂ, ਸ਼ੰਕਰ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਨਾਮ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:; ਫ਼ਿਰ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਇਕ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ੰਕਰ ਕਿਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ। ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਵਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਲੇਪ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਕਿਓਂ ਬਣਦੀ! ਜਰੂਰ ਲੇਪ - ਛੇਪ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ। ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ। ਜੇ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਇਕ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਫ਼ਿਰ ਦੂਜਾ ਹਨ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਈ ਇਥੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਖਲਾਸ। ਬਾਬਾ ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰੀ ਝੁਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਕਈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵਜਾ ਕੇ ਫ਼ਿਰ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦਾ ਬੜਾ ਅੱਛਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਨਰਸ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਝੱਟ ਉਠਾਇਆ, ਸੰਭਾਲਿਆ। ਬਚਪਨ, ਯੁਵਾ, ਬੁਢਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟ ਵੱਜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੇ ਡਰਾਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਡਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ। ਰਾਵਣ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ? ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕੀ? ਸਿਰਫ਼ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਤਾਂ ਫ਼ਿਰ ਇਹ ਰੂਪ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੀ ਰੂਪ ਹੈ! 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਭੂਤ ਜਦੋਂ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਰਾਵਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਸੁਧਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੁਧਰਦੇ-ਸੁਧਰਦੇ ਪਾਵਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫ਼ਿਰ ਇਹ ਖਲ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇਗੇ। ਫ਼ਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪਰਧਾਨ ਖਲ(ਸ਼ਰੀਰ) ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਮਿਲੇਗੀ। ਸੋ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕੰਚਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੋਨਾ ਕੰਚਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਵੀ ਕੰਚਨ ਬਣੇਗਾ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਝੀ ਵਿੱਚ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨੈਲਜ਼ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਸਾਰੇ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਕੌਣ? ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋ। ਗਲਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਾਲਤੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਮੱਥਾ ਲਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬੇਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਕ ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹੀ ਯਾਦ ਰਖਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨੈਲਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹੇ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਨਾਂ ਚਲੇ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਾਤਾ ਦੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਰਵ ਲਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਅਕਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਭਵ :

ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਵੈਭਵ ਦੇ ਵਲ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸੰਕਲਪ ਜਾਣਾ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ। ਇਹ ਦਾਤਾ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਲਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਅਕਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਵੇਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਬਣੋ ਜੋ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇ ਦਿਉ, ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿਉ।
